

עקבתא דמשיחא

מור"ר הגה"צ ר' בנימין זאב חשין זצ"ל מודליק נרות על ציונו של הרשב"י זיע"א

או נדברו יראי ה'

גליון 302

ת.ד 57194 ירושלים

יו"ל בעידודם של גדולי ישראל זצ"ל ויבלט"א

גליון "עקבתא דמשיחא"

המספריים הכחולות משוק מחנה יודה... כוחה של צניעות בשמיים - להוציא ממות לחיים!

לפנינו עובדא מרגשת אותה סיפר במקלות עם בחול המועד פסח האי שתא הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א (אנו מביאים את תוכן הדברים בקצרה): בירושלים היתה משפחה מסוימת אשר בנם גביל החמט הלך לשחק בגינת המשחקים הסמוכה לביתם. הלה החל להתנדנד בנדנדה כדרכם של ילדים, אולם מסיבה כל שהיא נקשר לו חבל הנדנדה סביב צווארו, ובהיעדר אנשים מבוזגים במקום מצבו הלך והסתבך עד אשר נחנק ומצבו היה קשה ביותר. הוא כמובן הובהל במהירות לבית החולים שם הוברר כי מצבו קריטי, ולאחר מאמצים רבים ספקו הרופאים ידיהם בייאוש, ולמרבה הצער נתפך הילד לצמח. ההורים ניסו לעשות ככל אשר אפשר הן בטיפולים והן בפניות לרבנים. אך הילד

רבי דוד פרנקל זצ"ל

נשאר צמח במשך תקופה לא קטנה - תקופה קשה ממשוא, והנה, ביום אחד התקשר לפתע לבית המשפחה הגה"צ רבי דוד פרנקל זצ"ל (איש אמונו של מרן החזון איש זצ"ל ויהודי קדוש בפני עצמו) וביקש לשוחח בדחפיות עם אבי המשפחה, רבי דוד פתח בסערה: אתם משפחה פלוגית? רצוני לספר לכם חלום נורא שחלמתי אשר היללה, בחלומי ראיתי את בית דין של מעלה אשר לפניהם היו מונחים שלושה קופסאות, על אחת היה רשום, "לחיים" ואילו על הקופסא השנייה רשום "למתים" ועל הקופסא השלישית רשום "נשמות", ובכל פעם הב"ד של מעלה היו מוציאים שם של נשמה מקופסת הנשמות, ודנים ומחליטים האם להכניס את הפתק לחיים או למות, וברגע שהיו ממניסים לקופסא כך היה נגזר דינו של האדם הנידון. לפתע ראיתי כי הוציאו את הפתק כי הילד שלכם, וגזרו למיתה, אולם כשבאו להכניס את הפתק לקופסא, הגיעו במהירות מספריים בצבע כחול מאזור שוק מחנה יודה בירושלים, ואתם מספריים חתכו את הפתק

לגורים. זהו החלום אשר חלמתי, סיים הגה"צ רבי דוד פרנקל את סיפורו... מה העניין במספריים הללו, ומדוע ראה שהגיעו משוק מחנה יודה, זאת כמובן הוא לא ידע, רק ראה חובה לעצמו לספר את החלום הנורא אשר חלם, ומי שהכיר את אותו גאון וצדיק מופלא יודע היטב כי אם כבר פותח את פיו כל מילה שלו מדויקת להפליא, בעוד האבא המום משיחת הטלפון אשר קיבל, והנה הטלפון מצלצל שוב, על הקו היה הרופא מבית החולים אשר ביקש: תבואו מיד לבית החולים. הלה אשר לא הבין מה קרה, רץ בבהלה לבית הרפואה, שם קבלו הרופא בהתפעלות: "איך לי שום הסבר לפי תורת הרפואה, אך הילד התעורר, ולאחר בדיקות ראינו כי חזר להיות בריא כאחד האדם, והנכם יכולים לקחתו הביתה... זוגתו - אם הילד, הספיקה אף היא להגיע לבית החולים, ובדרכם חזרה עם בנם בעודם המומים מנפלאות הבורא, שח לה בעלה על הטלפון מר' דוד פרנקל, משמע האשה את הסיפור, פניה הכחילו ורצו לקחתה לבית החולים... אך היא הייתה אותם ואמרה: לא! לא! פשוט אלו המספריים הכחולים שלי... בעלה נדהם, איזה

מספריים? ומיד החלה האשה לספר: הרי אני תופרת בגדים, ובכל שבוע הייתי הולכת לחנות מסוימת בשוק מחנה יודה, שם הייתי קונה כל מיני בדים, והייתי נותנת למוכר את המספריים שלי דוקא היות והם חותכות בצורה מקצועית, בשבוע האחרון החלטתי כי מהיום לא אמסור למוכר את המספריים הכחולות שלי מידי ליד, אלא אניח אותם על השולחן, כדי לא להכשל במסירה מיד של אשה לאיש, ואמרת כי קבלה זו תהיה לרפואת בני... וכעת שמעתי את החלום, איך לא ארעד?! וסיים הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א: אני יכול לשלוח אתכם לילד זה שכיום הינו אברך חשוב, והמספריים נמצאים אצלו בוויטרנה...

הגר"ד פרנקל זצ"ל בצוותא עם הגר"מ ברנסדופער זצ"ל

הרשב"י שלח לו כסף על הסעודה בל"ג בעומר...

הגה"צ רבי יוסף עדס זצ"ל סיפר פעם עובדא מעניינת: היה יהודי בשם ר' יוסף טניו זצ"ל, אשר היה עובד בישיבתו "ספרת יוסף" כמחלק כוס תה וקפה לרבני הישיבה ולאברכים, ותמיד עד שרתתו המים או שהיתה לו הפסקה של רבע שעה, היה קורא בווהר הקדוש. וכך בכל שנה היה מסיים את הווהר בל"ג בעומר, ועושה סעודה גדולה בביתו לעשרה תלמידי חכמים ומכבדים

הרב הדומיה לכוז'ר הגר"י עדס זצ"ל

לאין שיעור, ובסוף הסעודה היה נותן לכל תלמיד חכם מעטפה עם סכום כסף נכבד באומרו: "זה לכבוד רשב"י". והנה שנה אחת, מצבו הכספי היה קשה מאוד ואמר לאשתו שכנראה השנה לא יוכל לעשות סעודת הסיום כי אין כסף, והיה מצטער על כך מאד. והנה,

שלושה ימים לפני ל"ג בעומר חלם שבא אליו התנא רשב"י ואמר לו: "אני רוצה שתעשה סעודה כרגיל בככל שנה, ושתתן מעטפה לת"ח בככל שנה, ואני יודע שמצבך קשה לכן תראה בעיניך ששמותי לך סכום כסף בכיס חולצתך, ותלך בבוקר ותקנה כל מה שצריך וכל הזמן ישאר אותם בסוכו בחולצה, רק אל תספר לשום אדם על זה, כי כשתספר ילך הברכה". ועוד אמר לו רשב"י: "קח עשר מעטפות ושים בצד כהרגלך, ותמיד ישאר אותן בסוכו בחולצה". הוא קם בבוקר והנה החלום אמיתי - הוא מצא כסף בחולצה ולא ספר אותו, מיד הלך לשוק וקנה בשפע והוא משלם ותמיד החולצה עם אותו סכף. חזר לביתו לקח עשר מעטפות, מלא אותן בסכום הגון וסגר אותן. בינתיים באה אשתו ואמרה לו: "אני רוצה לדעת מתיכן יש לך כסף אחרי שאמרת שהשנה אתה לא עושה סעודה". מרוב הפצרות ספר לה המעשה. ומיד אחרי שספר, הלך לקנות משרו - קנה מה שרצה, אבל הכסף נגמרו. בכל אופן עשה סעודה כיד המלך ואני הייתי באותה סעודה וקבלתי מעטפה והמסובים הרגישו קדושה הן אוכל וכן בשתייה בזכות הרשב"י זיע"א. ותקצר היריעה מלהרחיב בגודל המעלה הנשגבה של הוזהר להגות יום יום בווהר הקדוש גם בגירסא בעלמא, ורבים הם העובדות והזוהרים שהתמידו יום יום לגרוס כמה דפי זוהר כסדר זיהו לראות ישועות שלא כדרך הטבע, מלבד התיקון העצום בכך לזיכרון הנפש מכל חטא. זכות התנא האלוף רשב"י תגן בעדנו אמן.

נאבו הגדול של הגה"צ המשיגיה שליט"א - בנושא של הפאות אני מוכן שתזכירו את שמי המלא...

אלא שהגה"צ רבי דן שליט"א אף תומך באופנים שונים, ומזוהר ומעודד את העוסקים בכך שלא על מנת לקבל פרס, אשריהם ואשרי חלקם! לא לערוך את הקידוש... - עד שיהליפו את המאה למטפתה ושה בפניו הרב אהרן שטרן שליט"א: הגאון הקדוש רבי יהודה זאב לייבוז'ין זצ"ל אשר התגורר בביתו בעשר שנותיו האחרונות עלי אדמות. היה מקפיד מאד בכל ליל שבת לפני הקידוש, כי מי מבנות המשפחה, ההולכות בפאה נברית, וירידו המאה וילכו במטפחת. וללא זה לא הסכים שיעשו קידוש. וכשאמרתיו לו שמדובר בפאה גנועה. נענה ואמר: מה הבלבול בין פאה לשיער...? בנות ישראל! - חסדי ה' ישנה התעוררות גדולה בקרב המוני נשים בכל ענייני הצניעות, אולם מאידך גיסא, המצב בחלק מן ציבור הנשים אינו כפי טוב, ועליכן נפלה חובת השעה, להציל את בנות ישראל מאותן מלבושים קצרים וצרים וכל סוגי הפאות למינהן, אשר כל זאת נלמד מן השפלים שבאומות, ואם לא נחשוב על עצה כיצד להציל את אותן המוני נשים מרדת שחת, אנא אנו באים! ומה יזא בערו כמה שנים?

רבי יהודה זאב לייבוז'ין זצ"ל נראה בשנותיו בהר מרון

אברך חשוב ובר אורני המנהל את ארגון "איגוד האברכים" לחינוך גדרי הצניעות שח בפנינו, כי בעת אשר החל לערוך דיסק בו מובאים דברי גדולי ישראל זצ"ל ויבלט"א בחומר הפירצה של לכישה פאה נברית. ובדיסק זה אף מובא בדברים קשים במריצות הגדולה בערה ראש זה. וכיצד נהיה חוכא וטלולא. כי ישנם נשים של בני תורה או חסידים ההולכות ליד בעליהם המוקפדים על כל הלבוש החסידי, ואילו נשותיהם נראות כפרוצות ממש! ואין יודעים אם לצחוק או לבכות... וכאשר נישג מנהל הארגון הנ"ל אל הגאון הצדיק רבי דן סגל שליט"א וביקש את אישורו לפרסם את דרשתו נגד לבוש המאה בדיסק זה. כמובן שהרב הסכים בהתלהבות. אולם הלה שאל אם יוכל לפרסם את שמו המלא של הרב בין שאר הרבנים מעל גבי הדיסק. הגה"צ רבי דן שליט"א ענהו בזה התוכן: אף שאני מקפיד כי שמי לא יוזכר בשום מקום, ובכל מודעה של כינוס וכדו' אשר אני מוזמנה לשאת דברים, מכתבים כמודעות ישא דברים "אחד המשיגיהם". אולם בנושא של הפאות אני מוכן שתזכירו את שמי המלא... ולא זו בלבד

אנא אל תעמדו מנגד, בשעה שאש המריצות משתוללת, הנו עצה הלום!

ארגון הפצה עולמי

ממבחר הדיסקים שלנו:

ביתנו הנצחי

להזמנות | 050-4113653

המוקד הטל' | 073-2338833

Beit Hatorah Hasela Organization P.O. Box 628 Tiberias © All rights reserved Beit Hatorah Hasela International productions

יש בורא לעולם! - המשגיח הגה"צ רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל

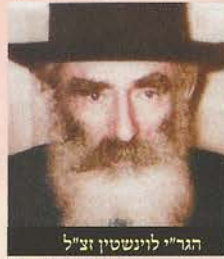
באה ציפור ובנתה על ראשו קן... משה אמת ותורתו אמת! כשהיה מרן הגה"צ רבי עזרא עטיה זצ"ל במצרים, היה מוסר שיעור בגמרא בפני פקידים סוחרים ותעשיינים, כשהגיעו לסוגיית מצות שילוח הקן במסכת חולין, דנה הגמרא על הפסוק "כי יקרא קן ציפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ", מה יהיה הדין אם ימצא קן על ראשו של אדם? כששמע זאת אחד הלומדים, תמה: "איזו מין שאלה לא מציאותית זו! מדוע עוסקת הגמרא בכזו שאלה?" ענה לו הרב

הגר"ע עטיה זצ"ל

בנועם אך בתקיפות אופיינית: "דברי הגמרא הם קודש קודשים! ואין להרהר אחריהם." כיון שראה רבי עזרא שלא הועילו דבריו התפלל מתוך צער וכאב ואמר: "רבונו של עולם, הוכח את אמתות תורתך הקדושה." לפתע נכנס אחד מהתלמידים שנעדר זמן רב מהשיעורים בשמ טרדת עסקיו. שמח רבי עזרא מאד בבואו ואמר בלבו: "יש כאן הזדמנות להחליט את דעתו של היקש, ושאל את האורח הבלתי צמיח: "היכן היית זמן כה רב?" נענה התלמיד וסיפר: "היה לי עסק בחוץ. הודו היא ארץ מזורה ואורחותיה מזורים. תארו לעצמכם, יושב אדם שמועם בדיים שלובות תחת עץ במשך ימים-ימיו, ולמשום שלא שינה את תחת עץ, באה ציפור ובנתה על ראשו קן, והוא אפילו לא היזו את ידו לגרשה..." "מה אתם אומרים?" פנה רבי עזרא לתלמידיו, "אלו אומרים משה אמת ותורתו אמת." ואתו למדו ששאלו כבש את עינו בקרקע מרוב בושה. (מתוך הספר "אין עוד מלבדו" ח"א).

הם ממדינה אחרת וכאן הם רק תיירים... עוד אמר פעם בוועד: אתם רואים את התיירים המבקרים כאן לבושים בבגדים צבעוניים משונים. אם נשאל אותם למה הם הולכים כך, הם ישיבו שהם ממדינה אחרת וכאן הם רק תיירים, ולא אכפת לנו מה חשבו ויגידו עלינו. אם כל הודו היה מרגיש שבעולם הזה הוא רק תייר, לא היה מתחשב במלעגים עליו בעבודת ה'!

הגר"י לוינשטיין זצ"ל

האם אתה כבר מאמין שסוף אדם למיתה... פעם אם אלו אחד שנשע לטבריה ומירון, וראה הרבה בקרים, וספר בהתפעלות שראה את קבר הרשב"י ודולי התנאים. כשסיים, אמר לו מרן המשגיח: "נו... גלויטב אישיון אז מען שטארבט? - האם אתה כבר מאמין שסוף אדם למיתה...!"

בחדושי האחרונים, שככבר לא היה לא לשאוף ולהיטהר, המשגיח ביקש רחמים: אני רוצה לביתה! נבדו שאלו, היכן הבית של הסבא? והוא הראה לו תלמידו רבי משה ברנשטיין ואמר: הוא יודע היכן הבית שלי, תנו לו שיבא אותי לביתו! א"ל ר' משה, אני יודע למה המשגיח מתכוון, אבל אנוחנו צריכים עוד המשגיח עוד כאן! ובשבת לפני פטירתו, התלבב הרב יחזקאל קרה: מה יהיה אחרי הכל - מה שהיה לפני הכל! יחזקאל - האלוקים לבדו, ומה יהיה - האלוקים לבדו, גם עכשיו יש לנו האלוקים לבדו - אפס וזלתי! (העובדות סופרו ב"י תלמידו הגר"א דרוק שליט"א - מורשה)

מה רבו מעשיך ה'! - הכלב אהו בכניו הציצית! לפי גתן לי ללכת... את העובדא שלפנינו כתב מדובר הספר הנפלא אין עוד מלבדו הציצית: לפני שנים הלכתי להתפלל שחריית כ"ותיקין" מחוק לעיר. עודני בדרך, והנה רץ לכווני כלב והחל לנבוח, כאשר הוא מנסה לתפוס את הכנף הקדמי-ימני של הטילת קטן שלי. לא חששתי מהכלב מכיוון שהלכתי תפילה, ובטחתי בהקד"ה שמימני. אולם הכלב עמד לפני ובחל נתן לי להתקדם. החלטתי להסתובב וללכת לאחור כדי להתקדם לביהכ"ס. אבל הכלב הסתובב עמי והמשיך לנבוח ולנסות לתפוס לי את הכנף הקדמי-ימני. חשבתי שאולי מדובר בגלגול שמה, ויש לכלב רצון כלשהו, אך אינו מבין בעניינים אלו שבהם התעסק זקן, המקובל לבית רבי יהודה פתייה זצ"ל. פתייה לקב"ה כשפני הלבב וביקשתי: "הקדוש ברוך הוא, אני רוצה ללכת לבית הכנסת להתפלל ומבשך שהכלב לא יעכב אותי". הכלב עזב אותי והלך לדרוך. בסיום התפילה בדקתי מה רצה הכלב מהפנף הקדמי-ימני של הציצית שלי, והתברר שאחד התפילים בכנף זה נקרע, והציצית פסולה. מיד הורדתי את הציצית ונשאתי עיני לשמיים, כשאני ממלמל: "מה רבו מעשיך ה'".

לתלמידיו בישיבה בעודם בחורים לקראו בכל יום מס' דפים בספר הוה"ק באמרו שהם יעזרו לפתוח ליבם לתורה ולצדקה שמרים ולכן הגמ"ש. ועיניו בנור החיד"א מורה באבצע מ"ד ובשם הגדולים מנרבת ס' "בחי" בחוקה והעיקר י"ר. ירושלים. לכבוד עלון עקבתא דמשיחא דבייתא לפרסם סגולה מרובי שמעון רבי יוחאי ברוך"א לזכר א. בנים ובני בנים ב. דיקים ג. ברבך ושפע הפרנסה ועוד: ס"ד יבני שעין הפאה הנבית רחוקה מאיתנו, ברוך ה' עולם התורה התחיל להתעורר בנושא כאוב זה ובפרט אודות לעלונם המרומע חומרת הענין ואנשי האמת שחשנו ומחלימים לכיסויים אמיתיים. זכרת נתעוררתי במקרה חשובה ואמרת: נוסחם גם לאחריים שלא נשלח נצמנו, זיינו וכיסוינו בכיסוי הגון, אלא צריך לכסות בהגון וכמו שכתב הרשב"י: בזהר הקדוש יש דף קבו. (ע"פ ביאור חזקוני בדבש). שירבה אשה שאפילו קורות ביתה לא יראו "שער אהד" מיראשה כל שכן בחוץ בשוק היות ושער ראש האשה המתגלה גורם לכוחות הדין להתגלות שבהם מתאחים החיצונים וכו', צא וראה כמה פגם גורם שערות האשה המתגלים, גורם פגם למעלה וגורם פגם למטה, גורם לבעלה ממקלים אותו למעלה ולמטה על שמונה אשורו לגלות שער ראשו, גורם עניות, גורם שרור רעת תשרה בבית, גורם שיסתלק הציניות מנביה כלומר גורם שבניה לא יהיו נחשבים בין השווים הדור החיל' ממה שאגרימים הנשים בחצימות שלהם, ומקודם כל סוף דף קבו. איתא א"ר חזקוני טירוף הדין על בעל האשה שמונה אשורו שתראה ששערות ראשה לחוץ, וסיים הוה"ק ועל קן צריכה האשה להתכסות בביתה ואם עשתה קן להתגות בצניעות מה נאמר בה בנין כשתייל יזיתים וכו', בברכה מרובה שלמה. מ. ירושלים.

גדולה עליהם מה יענו בעלמא דקדשו, אולם ב"ה כל גדולי ישראל ועל צנאם ראשי ישיבות מופלאי תורה ויראה, מחזיקים את ההתעוררות בחרת שאת להחזיר עטרת הצניעות לעם חכם נבון) לכבוד הרב מ"ל העלון החשוב "עקבתא דמשיחא" והקוראים ה"י" שלום וברכה! אנו כוהם אברכים ומארגנים בשיבות הקדושות מסגרות לימוד של סוגיא פמאה נבית. הבחורים ממקלים מראה מקומות ומכניסם את הגמ" והראשונים בסוגיא ולאחר מכן שומעים שיעור נפי אחד מרובי נמוכנו "דעת תורה" (מקבלים מילה ע"ב). בחורים רבים לאחר השיעור שינו את דעתם לגמרי והתחזקו בענין חשוב זה. עד היום זיינו ב"ל' שהשתתפו כ-170 בחורים כ"ב במסגרות הלימוד והשיעורים שערבנו, ויש ביקוש אדיר בעוד ישיבות רבות לקיים השיעורים והלימוד, אך דא עקא שאין באסגרות כהוג' לאת מילוגות נוספות ללומדים ונאלצים אנו להשיב פני רבים ריקם. ע"כ שאלתנו ובקשתנו מכל אחד אחד שהשבו לו עיניו לא לבוא לערות ה' בגיבורים ולסיעי עבדנו בהמשך הפעילות, וכן עזרה בהסעות הרבנים והפצת חומר וכו' והן בעזרה כספית. וכן אנו קוראים לבהורים יראי ה' שתשובו להם ג"כ ללמוד ולראגן מסגרות לימוד בישיבתם שיפנו אלינו, ביקרא דאורייתא מכוון "דעת תורה" לבירור סוגיא פמאה נבית בהלכה. טל: 054-8447161. 571212 ירושלים.

לכבוד מערכת גליון "עקבתא דמשיחא". עלונם היקר נותן לנו שאיפות גדולות בעבודת ה' שיה דבר נצרך מאוד לכל אשר בשם ישראל יזונה באשר הוא שם. ואתם מפיחים בעם ישראל בדורנו אנו שיש כ"ב הרבה בעיות צניעות וצניעות אור של טהרה וקדושה אור של דביקות בה"ת וזכותכם מי ימלא ואין לנו אלא לומר לכם בשם כל קוראי העלון היקר ואמנו, והנה רציתי לעורר בשרות אלו נושא מאוד יקר חשוב, ובפרט שאנו מתקיימים ליום הילולא דרשב"י זע"א שכל מי שיחקה את ה' לתשומת ליבו ויקיים אותו יברך את כותב השורות מוציא העלון היקר בכל הברכות כולם. והוא: זה לשון הגאון רבי יצחק ראצבי שליט"א (הובא בקונטרס "שערי יצחק" שיעורי הגאון הג"ל) "דיברנו בשיעור שעבר על הבלי משיח אני חושב שאחד הפתרונות לנשא זה, בדור שלנו יש כ"ב הרבה בעיות קדושה וצניעות, יש לנו ענין אהוד הוזהר חק' כמ"ש בספרים שעצם הקריאה מוכתת את הנפש גם למי שאינו מבינה, חשבה מאוד הקביעות של הלימוד לפחות עמוד אחד ביום. מי ששומע לעצמו קדיבור כל יום, והכי הרבה גם את הפסיד הוא ממשלים ביום אחר, הדבר גדול ועצום מאוד. ראיתי זמן מלא בפסוק שכתוב אצל השבטים "ויאמר שלום לכם אל תיראו אלקיםם ואלקי אביכם נתן לכם שמוטון באמתותיכם... כספכם... ויצא אליהם את שמוען. כתוב בזה"ק שבהא ספרא יפוק מן גלותא. בספר הזה יצא ישראל מגלותם, הפסוק הזה בא לומר שלום לכם אל תיראו אדם שעוסק בלימוד הספר הזה לא צריך לפחד מחבלי משיח ומכל הצרות עכ"ל. ומשיחיה האון הג"ל הוזהר את הפסוק על רשב"י, ושמעתי כמה פעמים באוניו את דורא רבי בניוה שמואלי שליט"א שאמר שכתוב בזה"ק שבדור האחרון קיימה מכול של צרות רוחניות וצרות שגמיות ויש לה "תיבת נח" והוא ספר הוזהר הקדוש, והוסיף עוד בשם הוה"ק ש"הוזהר" שכתוב במיוחד בשביל הדורות האחרונים כדי שיע"י העסק בו יצאו מהגלות ברחמיים ויעלו בעלם גלות מן המבול הנורא, ומרן רבי בן ציון אבא שאול זצוק"ל היה מורה

ברכות לעד ליד"י הרב שמואל מאיר שליט"א

מכתבים ותגובות

לכבוד "עקבתא דמשיחא" ברצוני לחוק ידכם על עלונכם היקר והקדוש המפיץ קדושה וטהרה בעם ישראל וברבים משיב מעונין, והכל בנועם ובחן ובלי לזלזל בשום יהודי ה"ו, אלא רק לעודד ולחזק את גדרי הקדושה, שהם עיקר התורה, שבלעדי זה אין התורה בטרתיה. והחילה נעשית כל המות רח"ל, ובפרט מה שאתם מחזיקים את נשות ישראל לכסות ראשן בצניעות ולא במאה נרית אשר כהיום ניתן לומר שאין שום מוסק שיתרי. והראב"ד הגר"מ שטרנבוך שליט"א א"ו שהתיר רעב פ"ג מ"מ כתב להדיא על פאות זמנא שאינם נחשבות כיוסי רבא כלל, ואף גרועות הם בהרבה מאשר לירך בפרוע ראש רח"ל. (כ"כ בספרו ש"ת תשובות הנתיבות). ושמועתי מורה אנון שהגה"צ המקובל לבית רבי יהודה פתייה זצ"ל אפילו זצוק"ל לא גבגי שאל הסכימה לכסות ראשה כדיון אלא רק בפאה, והשיב ע"ז הרב זצ"ל שעדיף שלא תכסה ראשה כלל מאשר תכסה פ"ג (לא שיה מותרת חליה), דאז לבסוף תבין ותחזור בתשובה, מוש"א ש תכסה בפ"ג חשבוש שעושה כדיו, ועלולה להמשיך בך כל ימי חייה וכל ימי צע"א. וכן א"ל אחד מיועזר בדורנו מו"צ דיקי ויר"ש באמת (בעל ש"ת כמה חלקים) שהרי זה נבל ברוחנות התורה, אלא שאי"ש שאין ב"ב שמועתי עליו כיון שלמדו מנוקם וכו'. ומכיר אני אברך חשוב ויר"ש, שפעם אף שנסבל לאונסו ע"י הסתכלות באשה החובשת פ"ג כשחיה בתור במכולת, נגמם לו ירידה גדולה וכו', והכל נכתב ע"י אותה אשה, ומי יודע איזה עונש תכנס אותה אשה על הכשלה, ואפי' שזה היה בתום לב. ק"ו בומנא שכתב הרתיעו ע"י רבים. ופלא איך טמונות ראשם כחול בשביל הנאת רגע על הבלי עוה"ל להראות יותר יפה, מוכנות להשגיל לאלמים ולרבותות להוריד את קדושת ישראל אטף משה. וכיצד הרבנים שותקים על זה? הלא צריך לזעזע את מלואה ולשננא את כל גדולי ישראל ולהודיעם את גדול המכושול הצומח מזה. וכמו שכשתיה חשש ע"י הפסיקו עם האמות, הרי שיש בכוחם לעצור זאת. אלא שכנראה היות וטמונים בתורה, זה אחת ולתמיד יודיעים את גדול המכושול והחילה ה' הגדול המנשך מזה. ואשרי מי שיכנס את כל גדולי הדור לתקן פרצה זאת אחת ולתמיד בעושה"ש. ברצוני לבקש ממוע"ל לעורר חוק על ענין גדול הוקן ובפרט עתה שנמוצאים בלמי ספירת העומר שגם המגלחים אינם מגלחים מחמת האבל על תלמידי ר"ע, וא"כ לו הזדמנות לעורר על כך שימשיכו לגדל זקנם, כראוי וכהגון לכל יהודי וכמוכב באורך כסח"ק בזה"ק שכתב הרציון"ל וכבר נחשב ספר גדול ועצום הנקרא בשם "הדבר מים גל הלה"צ ר' משה יונגר שליט"א. ומכיר אני בחור שקדן גדול שהתנדב נואד ל"פ, והזמין אותו רבו לטעודת פגני. ואשתו היתה שם עם פאה לפני החורים, ושכנע אותם שרב בלגני התיר פ"ג, ואותו בחור הוזהר בו וס"ל שאין בעיה ב"פ", ואותו בחור אביו רוצה מאד שלא יגע בקובן כלל ומצטער צער נורא ואיום על כך שקיצר את זקנו (וכן בענין הפאה) ובהמלצת מוריו יעצו לו שלא ישמע לאביו, ואביו ת"ח בעל י"ב מילתא גדול קרוב לשלושים שנה והטוב המון עם בני וסיעי עליו בכל ימילותו והצער מזה שלא שומע לו בענין הזה מוצער אותו הרבה הרבה יותר מכל ה"ש 30-ה שנה יסורים, ועם כל זה הנה לא שומע לו. (וממשיך במכתבו הארוך והכואב קן הגליון צד - אלא הדבר מוצעו מה שקורה בכמה מוסדות מועטים וראשי המוסד הפוכים עלומות שהחילה החתן לא תלך אשתו במטפחה ורק בפאה, והחמנות

הילד היתום זרק את עצמו מקומה שלישיית כדי לא להימשל בעבירה... סיפור נורא!

בגלגלי הזכרון, והמשק: "לימים נישאתי ונולד לי בן, לאחר מכן התאלמנתי, ואת השאר אתה כבר יודע". באותו לילה לא הצליח ר' יוסף לעצום את עיניו. נרעש ונגרש התהפך על משכבו כשהוא משחזר בראשו את הרגע המשגשג שבו מחליט ילד יהודי זך וטהור לקפוץ מן הקומה השלישית כדי לשמור על קדושתו. הבוקר אור, והטלפון צלצל שנית: "הוא מבקש לראותך שנית", הודיעו מבית החולים. ר' יוסף רכן לעבר מיטת החולה, והופתע לשמוע בקשה נוספת: "בבקשה ממך, הבא אלי מפה של בית הקברות, ברצוני לבחור לעצמי מקום קבורה". ר' יוסף הלך לאן שהלך והביא את מפת בית הקברות. השכן הביט בחלקות שנפרשו בפניו ואמר: "דאה, איני רוצה להיטמן בחלקות הרגילות, גם לא בזו של חשבו העיר! עליך לדעת שמאותו יום שקצצת מהחלון והפקרתי את גופי למען כבודו יתברך, לא נכשלתי אפילו פעם אחת בראייה אסורה וריח חטא של פגם היסוד, והגם כי קבורים פה יהודים חשובים, אמנם בשמים מקפידים מאד על חטאות נעורים, לפיכך איני רוצה להיטמן אלא בחלקה שבה קבורים תשמישי קדושה שבלו, או בחלקה שבה נקברים תינוקות רכים בשנים שלא טעמו טעם חטא!". למחרת צלצל הטלפון בשלישית, בפעם האחרונה. קבוצה קטנה ליוותה את השכן למנוחתו האחרונה, סמוך לקבריהם של תינוקות של בית רבן.

הרבי מנדבורנא שליט"א ביום ל"ג בעומר

השאלו אותו אודות החטירת שהיא נושא על גבו, אך תמיד נתקל בחומה אטומה. כפי שחי בדמיונה, כך גם נעלם. לפני שקרס ארצה הספיק להפציר במוקדן שהאמבולנס לא יפעיל את צופריו מהרישי האוניים. בקשתו מולאה, ולשביעות רצונו המלאה הוא הובהל לבית החולים בחסות החשכה. עם בוקר הודיעו לר' יוסף מביית החולים כי שכנו מאושפז, וכי הוא מבקש שיבקרו, פניו של השכן האלמוני נראו זכים יותר מתמיד. שמץ של דאגה לא נראה על פניו כאשר הסביר לר' יוסף כי הוא עומד ללכת בדרך כל הארץ, ולפני כן רצונו לטעות בפניו בקשה קטנה. ר' יוסף כרה אוזניו כאפרנסת, והשכן סיפר: "בן יחד לי בארץ נכר, למרבה היגון הוא סר מן הדרך הישרה, וכל השתדלותי להשיבו למוטב לא צלחו. כעת, כאשר אני עומד לשוב לעולם האמת, אפגול משם כדי להחזירו לכור מחצבתו. מומן אני מבקש, אגא, קנה לי בעבורי זוג תפילין מהודרות. שמור על ברישתך עד שידרוש אותן ממך". בסיימו את דבריו הושיט השכן לר' יוסף מעטפה ובה סכום כסף בעבור הרכישה. החשיפה המפתיעה קירבה בין הנוטה למות ובין שכנו אוהבו, ולבקשתו ניתוח הגלמוד לספר את תקציר תולדות חייו וייסוריו. "בן שיש חייית כאשר הלכה אמי לעולמה", אבי לא יכול היה לגדלני, למרות זאת חשקה נפשי בתורה, ולשם כך עשיתי הסכם עם סוחר נרות עבירי: אני אסובב עם סחורתי על פתחי הבתים. במחצית מרווחי הוא ישכור לי מלמד, ובמחצית הנותרת ידאג לצרכי הגשמיים." "יום אחד", סיפר השכן, "סובבתי כדרכי על הפתחים עד שנקלעתי לבית ששהו בו אנשים שסרו מן הדרך. לאחר שהתלוצצו על חזונית הדתית, ניסו להכשילני בדבר עבירה בדברים היפך הקדושה, ומשיראיתי שאין בפני ברירה, השלכתי את סחורתי וזיננתי הישר אל הרחוב מתחילתיים שבקומה השלישית! לאחר חודשים ארוכים יצאתי מבית החולים גיבן לכל ימי חיי". הוא עצם את עיניו, כמעביר שנים אחדות

מי שלא זכה לבוא לסעודת פורים, יבוא לסעודת ל"ג בעומר ויושע...
הגה"צ המופלא רבי דוד יהודיף זצ"ל מגדולי ופארי ירושלים היה, גאון עצום בכל מכלמי התורה ויהודי קדוש מ-זן של דורות עברו, בכל שנה היה רבי דוד עורך לצאן מרעיתו, סעודת פורים, שבה היו מגיעים להארה חשובה מאד, ואנשים רבים שהשתכרו באותו יום אצל רבנו דוד זכו להיושע מצרותיהם. תיירה מזאת רבנו נהג להזמין רווקים שלא מצליחים להינשא או שחוכי בניו או בעלי יסורים לסעודת פורים כדי שיברך אותם מתוך שתייה של מצוה והברכות עשו פרות ופרי פירות. מי שלא הצליח להגיע בפורים רבנו היה מזמינו לסעודת ל"ג בעומר כתיקון במקום סעודת פורים והיה רומז פל"ג - ר"ת פורים ל"ג בעומר. ומי שלא זכה לבוא לסעודת פורים, יבוא לסעודת ל"ג בעומר ויושע, היה אומר רבנו, ואכן מי יכול לתאר את ההארה והטעם גן עדן בעולם הזה אשר הרגישו אצל רבנו בסעודת ל"ג בעומר, רבנו אשר רזי דרשב"ל היו נהירים לו היה שריו בשמחה עצומה ונפלאה, אשרי עין ראתה זאת!

לא עלה בדעתו מי אשה תנהג ברכב...

רבנו דוד היה ער וחם מאד על פירצות דורנו החשוך, ולמשל בעת שזומעו על רב זה או אחר הדורש בפני נשים לבוא מחיצה. היה בווער וכואב על כך מאד, ועל רב מסוים אשר דרש בפני נשים להתבטא בכאב: וכאן חמי האדמו"ר רבנו ישראל אבוחצירא היה יודע מן, היה תולד רב זה בין שמים לארץ... וכמה היה כואב על יציאת בנות ישראל החוצה. והיה מרעיש על דברים הרבה יותר דקים מנבדות נשים במקום העובדים אנשים אשר זה היה אצלו דבר נורא. ומי מדבר על נהיגת נשים וכדו' אשר לא עלה בדעתו כי יבוא יום ויהיו ברחובותינו נשים חרדיות נוהגות... מי האמין לצערנו שיהיו דברים מעין אלו.

רבי דוד יהודיף נואם בהילולת הצדיק הנסתר ר' יוסף וולטר זצ"ל (כ' אייר פקודתו) נראים לידו המקובלים הנסתרים ר' יוסף וויגשטיק ור' חיים שלום זצ"ל, כן נראה יבלט"א הגר"ב מוצפי שליט"א

מדוע להמין חומר דלק ח"ו?

בענין כיסוי הראש לנשים הקפיד שהנשים לא תצאנה בפאה נכרית. ועל כך נהג לספר את הספירה המפורסם עם אותה אשה שהתגנדה לכסות את ראשה במטפחת ועמדה על כך שתכסה ראשה בפאה דוקא, וחמיו האדמו"ר הקדוש הבבא סאלי זצ"ל אמר לה: שכל אשה הלובשת פאה נכרית, מכינה לעצמה חומר דלק, שבו ישרפו אותה בגיהנם. ועובדו זו לה היה עד בעצמו, פרסם בספריו שהוציא לאור. (ובודאי שאנו תקווה לה' כי שום בת ישראל לא תענש ח"ו רק מלפני יסו כיסוי הראש כרצונו ה'. נכון, כי אמת זו נכאבת, אך א"א לברוח מאבינו שבשמים...)

מוחה של תפילה בעת המילה

רבנו חכם דוד זצ"ל, היה מגדולי המוהלים. ואמר פעם אמר שכל כוונתו בעשיית המילה היא: שהילד לא יפגום את קדושתו ח"ו. (ומתוך דברי ה"עוללות אפרים" משמע שבכי התינוק הוא עצה ונפלאה לקבלת התפילות שאי שרע שמים פתוחים) ושומעתי מרבנו בשם המקובלים שעת רצון היא בין מילה לפריעה, והיה רבנו מתפלל אז ומבקש על כלל ישראל ותפילותיו פעלו בשמים. וזכורני באחד מתלמידיו בעבר שאשתו חלתה במחלה ממאירה ל"ע, ובביתו בנו בקיש מרבנו שתפלה על אשתו, ואחרי המילה קודם הפריעה הפסיק בביתו והתפלל על אשתו בכונה גדולה, וחודש לאחר מכן יצאה לניתוח בחו"ל וחזרה בריאה ושליומה. וזה בכות תפילותיו הזכה והטהורה אשר שמע ה' תפילותיו. זיע"א, (העובדות נכתבו לאחר פטירת רבנו ע"י הגה"צ רבי משה גבריאלוב שליט"א)

דוד המלך נגלה אליי ואמר: ר' אורי אל תפחד! ... מוחה של סעודה רביעית שהצילה ממות!

הגאון הצדיק ר' אורי אבריצ'ר זצ"ל היה תלמיד חכם גדול וצדיק נפלא שהיה מקפיד מאוד לקיים מצות סעודה רביעית על ציון דוד המלך ע"ה בהר ציון בירושלים בקהל רב ובהמון חוגג, הוא היה טורח לקבץ בחורי ישיבה ולשכנעם להצטרף לסעודה זו, כן היה מביא כלי זמר לכבודו של דוד מלכא משיחא. פעם שאלו תלמיד חכם גדול, מדוע בגילו המבוגר מוסר הוא את עצמו לקיים סעודה רביעית דווקא כאן? ענהו ר' אורי בפשטות:

כאן זכירתי וראיתי את דוד המלך כשכא מעולם העליון להצילני, וכיצד אוכל לעשות את סעודתו שלא ליד... וסיפר שמאז שנים לפני מלחמת תש"ח הקפיד לאסוף קהל ולעשות סעודה זו במחיצת ציונו של דוד המלך בעל הסעודה. ובאחת השבועות של מלחמת תש"ח היה מתח גדול בסביבה ואנשים נמנעו מלהגיע לסעודה, חכך הוא בדעתו עד שהחליט ליד טחנת הרוח בשכונת ימין משה מול להר ציון. זיע"א.

הזדמנות להעביר שעות לתפילה ביום הילולת דוד המלך ע"ה על ציונו הקדוש לאחר חצות לילה כל השולח תרומה לחזקת גליונו בסך 100 ₪ יוכל לשלוח אלינו שמונת שעות ואנו נזכים כל שם בפריסיות בהילולת דוד המלך בצינו הק' בליל הקדוש חג השבועות בעת רצון לאחר חצות הלילה.

הכתובת:
ת.ד 57194 ירושלים

תורתו מגינה לנו היא מאירת עינינו

לאחר בקשת רבים זכינו להוציא מחדש את הדיסק MP3 של הזוהר הקדוש קריאת האדרא רבא והאדרא זוטא בניגון מפי תלמידי התיק למוקבל האלוקי רבי יצחק כדורי זצ"ל וכידוע שלשון הזוהר מסוגלת לפתיחת הלב ולטהרת הגנפ. מומלץ גם לשמיעה ברכב, ולהשמיע לילדים שיהיו גידולי הקודש.

כמות מוגבלת בבקשה להזדויר.
052-7658044

אילן בן זוהר, ורד בת שולה, הדר בת ורד, טליה בת ורד, נעמה בת ורד, להצלחה בכל הענינים.

להצלחת יידינו הר"ר שמואל קרויס הי"ו ברו"ג.

שבצדי יש מדרגות לחצר העליונה. אולם לאחר כמה רגעים שמעו את צעדי הערבים עוליים במדרגות לחצר העליונה, והבין שכפסעו בינו לבין המות, הוא החל ללחוש ויודי, ולהתכונן לגרוע מכל, לפתע ראה למולו את דוד המלך בבגד מלכות וכתר זהב על ראשו, דוד המלך ע"ה פנה אליו ואמר: ר' אורי, אל תפחד, עצום עיניך. מיד הוא עצם את עיניו ולאחר פחות מרגע מצא את עצמו ליד טחנת הרוח בשכונת ימין משה מול להר ציון. זיע"א.